

மஞ்ச மஹி

மருத மடுத் திருப்பதியின்
சரித்திரச் சுருக்கமும்
அதன் ஞான வளர்ச்சியும்

414·P

LIBRARY
AFFNA 10

மருதமடு

414. P

மருத மடுத் திருப்பதியின்
சரித்திரச் சுருக்கழும்
அதன் ஞான வளர்ச்சியும்

அச்சேற்றலாம் ।
+ வ. தியாகுப்பிள்ளை
யாறு, மனமாவட்டம் ஆயர்
6-8-1978

மருதமடுத் திருப்பதியின் சரித்திரச் சுருக்கழும் அதன் ஞான வளர்ச்சியும்

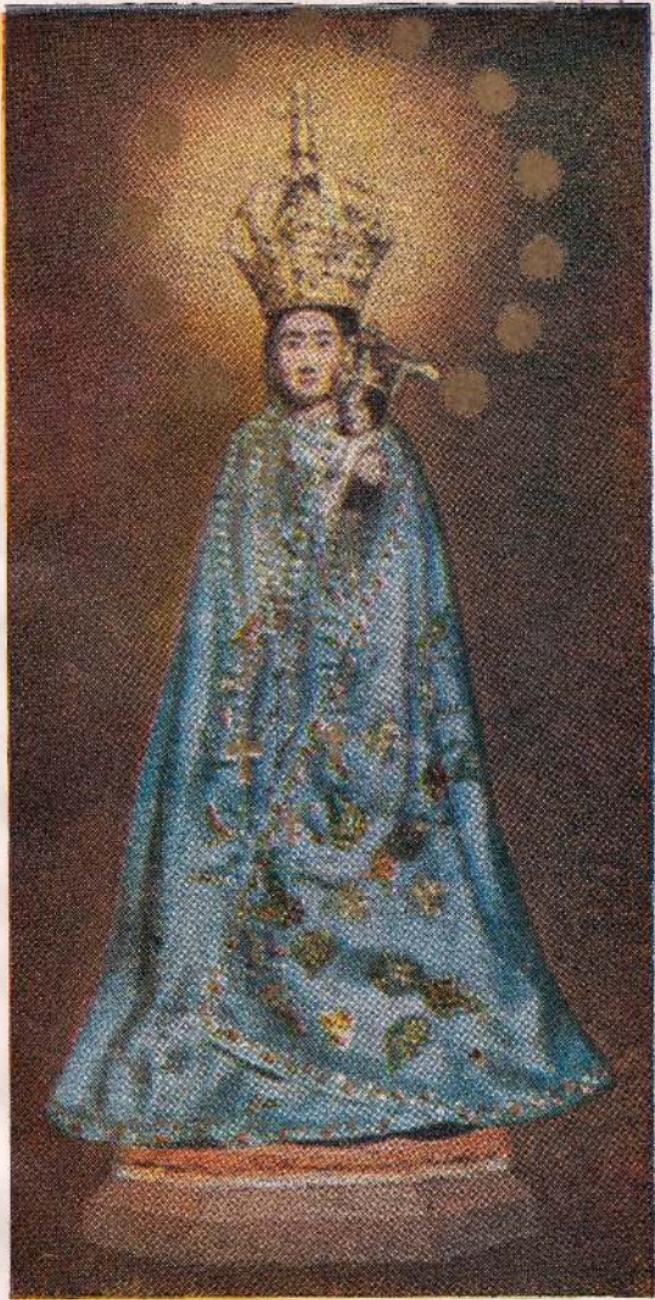
“உன் கண்களை விழித்து கற்றுப்பறழும் பாரி இவர்
கன் ஒன்றுக்கு குழுமி உள்ளிடம் வந்திருக்கிறார்கள்.
உன் குமாரர் தூரத்திலிருந்து வருவார், உன் குமாரத்
திகள் உன்னருகில் ‘அழுவர்’ இவ்வரணங்கள் இசையாஸ்
தீர்க்கதறிசி பொதுவான திருச்சபையின் உயர் கோலத்தை
வர்ணிப்பது.

(இசை. 60 : 4)

வருடந்தோறும் இலங்கையின் அட்ட நிக்குங்கிலு
மிருந்து எங்கள் மடுத்தாயாரின் பாதத்தண்டை வந்து
கூடும் பக்தகோடிகளைக் காணும் பொழுது மேற்கூறிய வச
னங்கள் நம் ஞாபகத்தில் வருகின்றன. தாயாரின் மக்கள்
ஆயிரம் பதினுயிரக்கணக்காய் இப்புனித தலத்திற்கு வரு
கின்றனர். ஏனெனில் இத்திலில் தேவமாதாவின் பக்தி
செழித்தேஷங்குவதற்கு இப்புனியை சேத்திரம் மையமாய்
விளங்குவது மாத்திரமல்ல, வேத கலாபனை ஹேஸியின் எம்
விசவாசத்தின் புகலிடமாகவுமிருந்தது.

மேல் வருவன இப்பதியின் தோற்றுத்தையும், வளர்ச்சி
யையும் விபரிக்கும்.

PUBLIC LIBRARY
SENA,

மடுப்பதிச் சரித்திரம்

மடுத்தாயாரின் முதல் இருப்பிடம்

சத்திய வேதத்தை நமது ஸ்ரீ வங்காவுக்குக்கொண்டு வந்தவர்கள் தேவ தாயாரின் மேல் பக்தியையும் எம் மிடையே நாட்டி விட்டனர். 16-ம் நூற்றுண்டில் இலங்கையின் வட பாகத்தில் இருந்த குடாநாடும் அத னருகேயிருந்த பிரதேசத்தில் ஒரு பாகமும் கரையோர மாய் மன்னார்த்திவுவரையும் னாடுகளும் யாழ்ப்பாண இராச்சியமாய் விளங்கின. இந்தியாவின் தென்கரை யோரங்களில் வசித்த புதுக்கிறீஸ்தவர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துக்குச் சேர்ந்த மக்களுக்கு கிறீஸ்து வேதத் தின் சபசெய்தியை முதல் அறிவிக்கலானார்கள். அர்சு. பிரான்சிஸ்கு சவேரியாரின் அரும்போதணைகளையும், புது மைகளையும், கேள்விப்பட்ட மன்னார் வரசிகள் 1544 இல் அவ்வர்ச்சியசிட்டர் வந்து தங்களுக்குப் போதிக்கும்படி ஓர் தூதனுப்பினர். சவேரியார் திருவாங்களில் வேத போதக அலுவலாயிருந்தபடியால் அவர்களுக்குச் சுவி சேஷுத்தைப் போதித்து ஞானதீட்சை கொடுக்க தமது நாமம் பூண்ட ஓர் குருவானவரை அனுப்பினார். அறு நூற்றுக்கதிகமான ஆண், பெண், பாலர் சத்திய வேதத் தைத் தழுவியது மாத்திரமல்ல, அவர்களில் அதிகப்பற ரூனோர் கிறீஸ்துநாதரில் உள்ள விகவாசத்திற்குத் தமது இரத்தத்தினால் முத்திரையிட்டார்கள். யாழ்ப்பாண அரசனுன் சங்கிலியன் கட்டணப்படி புதுக்கிறீஸ்தவர்கள் சங்காரஞ் செய்யப்பட்டனர்.

மன்னாரிலும் அதன் அண்மையிலிருந்த நாட்டிலும் விதைக்கப்பட்ட புது வேத வித்து அழிந்துபோகவில்லை. 1583-இல் 26 கோவிற்பற்றுக்குச் சேர்ந்த 43,000 கிறீஸ்தவர்கள் இருந்தார்கள். இக்கோவில்களிலொன்று மன்னார்த்திவிலிருந்து 6 கட்டைகளுக்கப்பால் இலங்கைக்குச் சேர்ந்த மாந்தையென்னுமிட த்திலிருந்தது. செபமாலை மாதாவென்று அந்நாட்களில்றியப்பட்ட மடுமாதா கரு பத்தின் ஆதி இருப்பிடம் இக்கோவில்தான்.

செபமாலை மாதா மடுவிற்கு வருதல்

இலங்கைத் தீவை ஒவ்லாந்தர் கைப்பற்றினதும் சிறீஸ்தவர்களுக்கெதிராக ஓர் கொரேமான வேதகலா பணை தொடங்கியது. இதைக் கண்ணுற்ற மாந்தைக் கிறீஸ்தவர்கள் செபமாலை மாதாவின் திருச்சுருபத்தைப் பாதுகாப்புள்ள ஓர் புகவிடத்திற்குக்கொண்டுபோவதைப் பற்றித் தீர்க்காலோசனை செய்தார்கள். அந்நாட்களில் அப்பாலத் திருச்சபைக்கு ஞானப்பால் கொடுத்து அவர்களைத் திடப்படுத்தக் குருமார் இருக்கவில்லை. தங்களை வேதகலாபணையினின்று காத்துக் கொள்ளவும், செபமாலைமாதா சுருபத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டும், சனங்களின் சம்மதத்துடன் இருபது பத்தியுள்ள குடும்பங்கள் 1670 இல் அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு சூரியத்துடன் கண்டி. இராச்சியத்துள் பிரதேவசித்தனர். அந்தச் சிறு கூட்டம், தேவமாதாவின் பாதுகாவலில் ஒவ்வாந்த சத்துராதிகளுக்குப் பயந்து அடாந்த அவ்வள்ளிக் காட்டில் அங்குமிங்கு மலைந்து திரிந்தது. இராமேசவரருத் திலிருந்து கண்டிக்குச் செல்லும் இராசபாதையில், கண்டி அரசனின் சங்கவாடியோன்றும், புராதன குளத்தருகே குக்கிராம மொன்றுமிருந்த இடத்திற்கு அவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். அக் கிராமத்தின் பெயர் மருதமடு. அங்கு மாந்தைக் கத்தோலிக்கர் முதல் முறையாகத் திருச்சபையை நாட்டி வேத வித்தை விதைத்தனர். யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தில் வேதகலாபணை காட்டுத்தீ போன்ற பரவிக்கொண்டிருக்க, அமைதியும் சமாதான மும் நிறைந்த மருதமடுவில் மாதாவின் பாதுகாவலில் விதைக்கப்பட்ட விதை முனைத்துச் சுபிட்சமாய் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து மடுவை நோக்கி இன்னெரு கூட்டம் வந்து கொண்டிருந்தது. ஒவ்லாந்தருடைய வேத கலாபணையினின்று விலகிக் கொள்ளுமாறு எழுநாறு சிறீஸ்தவர்கள் மூந்களியைக் கூடந்து வண்ணிக் காட்டில் அலைந்து திரிந்த பிறபாடு அவர்களும் ஆச்சரியமான விதமாக மருதமடுவிற்கு வழி நடத்தப்பட்டார்கள். ஆ! கானகத்தில் என்ன

ஆனந்த சந்திப்பு. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த கிறிஸ்த வர்களுள் ஓர் போர்த்துக்கேய தளகர்த்தனின் மகளான எலேனு என்பவருமிருந்தாள். அவருடைய காந்தலான பக்தியும், முன்மாதிரியான சீலியமும் அவருக்கு “அர்ச் சியசிட்டன்” என்ற புகழ் நாமத்தைத்தந்தது. சனவிகள் அவளைக் “சந்தலேனு” அதாவது அர்ச்சியசிட்ட லேனு என்று அழைத்து வந்தார்கள். காலகதியில் மடு விலிருந்த சங்க அதிகாரியை அவள் மனம் புரிந்தாள்; மாதாவின் பேரால் அங்கு கட்டப்பட்ட சிறு கோவிலும் இப்பதிவிரதா சிரோன்மணியினாலேயே கட்டப்பட்டது. இந்நற் செய்கைக்காக கிறிஸ்தவர்கள் அவருடைய நாமத்தை நிலைநாட்டி அவ்விடத்தைச் சிலேனமருதமடு வென்று அழைக்கலானார்கள். அது இந்நாள் வரைக்கும் இப்புனித தலத்துக்குரிய ஒரு பெயராய் விளங்குகின்றது; கானகத்திற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய அண்ணையார் தம் மக்களுக்கு இசபர நன்மைகளை வரையின்றி வழங்கலாலூர். குறிப்பாகக் காட்டி வூன்ன விஷ சர்ப்பங்களின் கடியைக் கண்டித்துப் பாதுகாத்து வருவராயினர்-தொடக்கத்தில் கோயில் வளவிற்குள் எவ் விஷகடியும் விணையற்றுப் போகும்: அதன்பின் மடுமாதாவின் தலத்து மண்ணை மக்கள் கொண்டுபோன இடமெங்கும் அது புதுமையான மருந்தாக விளங்கிறது.

தியான சம்பிரதாயக் குருக்களும் மடுவும்:

டச்சக்காரர் இலங்கையில் தாங்கள் கைப்பற்றிக் கொண்ட பிரதேசங்களிலிருந்து கத்தோலிக்க குருமாரைத் துரத்திவிட்டபடியால், இலங்கையில் 1656 தொடக்கம் 1686 வரையும் குருமார் இல்லாதொழிந்தனர். கோவையிலிருந்து ஆசா. யோசே வாஸ் முனிவரும், அவருக்குப் பின் தியான சம்பிரதாயக் குருக்களும் வரத் தொடங்க கிறிஸ்து வேதம் திரும்பவும் தழைத்தது; பல்வேறு இடங்களில் மீசாம்கள் தொடக்கப்பட்டன. மாதோட்டப்பகுதியில் 1706 இல் இருந்தே சிலேன மருதமடு தலை மீசாமாக விருந்ததென்றும், அம்மீசாமுக்குப் பொறுப்பாளியாக தவழுவிவராக விளங்கிய பேதுற பெற்றுஸ் கவாமியார் இருந்தாரேன்றும் சரித்திரம்

கூறுகின்றது. இவர் இலங்கைக்குவந்த காலத்திலிருந்து
அதாவது 1695 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இவ்விடத்தில்
இருந்தாரென்பதற்குச் சான்றுகளுண்டு.

ஆங்கிலேயர் இலங்கைக்கு வந்ததும் வேதகலாபணை
இருள் ஒழிந்து இலங்கைக் கத்தோலிக்கு உலகத்திற்கு
ஓர் புது யுகம் விடிந்தது. கோவைக் குருமார் காலந்
தொட்டு மன்னுரிமை அதன் அண்மையிலிருந்த கிரா
மங்களிலுமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் மடுவுக்கு யாத்திரை
யாய்ச் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். கோயில் விசாலமற்
நிருந்தபடியால் மன்னுரிக் கோட்டில் சக்கிடுத்தாரா
யிருந்த பறங்கியரான மீரீ மோயில் விசாலசிகளின் உப
யோகத்திற்காக 1823-இல் ஒரு சிறு குடிசைக் கோயிலைக்
களிமண்ணால் கட்டுவித்தார். குதிரை லாடன் போன்ற
தோற்றுத்தில் 3 சுவர்கள் 3 அடி உயரத்தில் அரைகுறை
யாகக் கட்டப்பட்டிருந்தன. அதன் நடுவில் பீடத்திற்
காக ஒரு மேசையிருந்தது. கோயிலுக்குப் பின்புறத்தில்
குருமாருக்கென ஒரு சிறு அறையுமிருந்தது. கோவைக்
குருமாரின் கண்காணிப்பில் மடுக்கோயில் வளர்ந்து
கொண்டுவரும் காலை, அவர்களுடைய சபை குலைக்கப்
பட, வளர்ச்சியும் குன்றியது.

மடுவும் அமலோற்பவ சபையாரும்:

தியான சம்பிரதாயச் சபை குலைக்கப்பட ஞேமை
அதிகாரிகள் வயறு ஓழங்குகளைச் செய்தனர். 1846-இல்
வடபாக விக்காரியம் அமைக்கப்பட்டு, அதிபூசித் தெற்
நக்கினி ஆண்டவர் விக்கார் அப்போல்தொலிக்குவாக
நியமனம் பெற்றார். இவர் தமக்கு உதவியாக அமலோற்
பவ மரியநாயகி சபையாரை அழைத்திருந்தார். பெற்
நக்கினி ஆண்டவரிடமாக வந்த செமேரியா மெற்றி
ராணியாரால் மடுக்கோயிலுக்கு அதிக திருத்தங்கள்
செய்யமுடியவில்லை.

1868-இல் பொஞ்ஜீன் ஆண்டவர் நியமனம் - பெற்
ரூர். ஆடித்திங்கள் 2 இல் வருடாந்த திருநாள் மடுவில்
கொண்டாடப்பட 1870 இல் பொஞ்ஜீன் ஆண்டவர்
ஏற்பாடு செய்தார். “அந்நாட்களிலிருந்து வருடந்தோ

நும் மடுச் சேத்திரம் ஆயிரம் பதினூயிரக்கணக்கான பக்தர்களைக் கவர்ந்து கொண்டே வருகிறது” என்று நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எழுதியுள்ளார். பொன்னீஜின் மேற்றிராணியார் 1872 இல் மடுக்கோயிலை முதல் முறையாகத் தரிசித்தார். தரிசித்து அத்தலத்தின் அழிவுற்ற நிகைப்பாதைக் கண்ணுற்றார், களிமண்கோயில் இருந்த நிலையைக்கண்டு “பேர்போனதாயினும் இழி கோலமாயிருந்த இப்புண்ணிய தலத்தை முதல் முறை நான் கண்ணுற்றபோது என் மனதில் எவ்வளவு கவலை மேலிட்ட தென்பது சொல்லுந்தரமன்று! ஒரு “ஒபி ஸேந்” மேற்றிராணியார் தமது அமலோற்பவ தாயின் பதியை அவ்வளவு கேவல நிலையில் இருக்க விட்டாரென்ற வகசமொழிக்கு இடங்கொடேன். பரிசுத்த கன்ஸிளையின் பேரால் அக்கானகத்தில் விசித்திரமான ஆலயமொன்று அமைப்பதென்று உடனேயே தீர்மானித்து தேன்” என்று சொன்னதாகப் பரம்பரையுண்டு (Messenger 21,348). தற்போது நாம் கண்குளிரக் காணும் கோயிலைக் கட்ட மேற்றிராணியார் உடனே கன்னிக்கல் நாட்டினார்; இது 1872-ம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 8 இல் நிகழ்ந்தது.

பொன்னீஜின் மேற்றிராணியார் தோடங்கிவிட்ட மடு ஆலயத்தின் நிர்மானம் மேலின் மேற்றிராணியார் காலத்தில் தொடர்ந்து நடத்தப்பெற்று, யூலை ஆண்ட வர் தாலத்தில் முற்றுப் பெற்றது. திறமையான கோவில் முகப்பும், விகாலமான குருமஸையும், பக்தி நிறைந்த நந்தகருளைச் சிற்றுலயமும் மனதைக் கவரும் ஹர்து கெபியும் ஒன்றான்பின் ஒன்றாகக் கட்டப்பட்டு இத் திருச் சேத்திரத்தை அலங்கரியா நிற்கின்றன. இப்பதியை நாடும் ஆயிரக்கணக்கான சனங்கள் குளித்து முழுக அவசியமான தண்ணீரைத் தந்துசவும் தடாகம் ஆழமாக்கப் பட்டு அணை கட்டப்பட்டு உறுதியாகக்கப்பட்டது மல்லாமல் குடிதண்ணீருக்கென்று பல கிணறுகளும் வெட்டப் பட்டன. மருதமடுத் திருத்தாயாரின் பாதுகாவலில் அநேக ஆயிரவர் வந்து சேருவதைக் கண்ட யூலை மேற்றிராணியார் ஆனந்தங்கொண்டு தமது தோத்திரத்தைக் கூறி விண்ணுவு கெய்தினார்.

புரே மேற்றிராணியார் மருதமடுச் செபமாலை மாதாவின் தலத்தை யாத்திரைத் தலமாகப் பரிசூத்த ஸ்தானம் உங்கிகரிக்கச் செய்தார். தாயாரின் திருச் சுருபத்திற்குப்பாப்பாண்டவளின்பிரதிநிதியைக்கொண்டு முடி குட்டுவிக்க புரே மேற்றிராணியார் ஆயத்தப்படுத் திக்கொண்டிருக்கும் வேலை மரணத்திரக்குள் மறைந்தார்.

அவருக்குப் பின் வந்த மாதாவின் அன்பரான கியோமார் ஆண்டவரவர்கட்டு அப்பாக்கியம் கிட்டுவ தாயிற்று. இவர் தம் மேற்றிராசன் ஆளுகையை மடு மாதாவின் முடிகுட்டு வைவத்துடன் ஆரம்பித்தார். திருச்சேத்திரத்தைப் பெருப்பித்து, நிரைப்படுத்தி, தற் போது அங்கு நாம் காணும் சோபிதம் பெறச் செய்த வரும் இவரை. இவர் செய்த பலவித வேலைகளில் விசேஷம் பெற்றது, கோயில் முகப்பிற்கு முன்னிருக்கும் சித் திருக்கூடம் அமைந்ததாகும். இதில் நடந்தேறும் தேவ ஆராதணைகளில் கோயில் முற்றவெளியிலிருக்கும் பதினையிரக்கணக்கான விசவாசிகள் பங்குபற்றக்கூடியவராகிறார்கள். மடு திருச்சேத்திரத்தின் வாசனில் நிறுவப் பட்டிருக்கும் யாத்திரிகளின் மாதா சுருபமும், யேசுதாதர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பாவணையாய்க் கட்டியிருக்கும் சுருபங்களும், சந்திகளில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் கிறிஸ்து இராசா, பாத்திமா அன்னை சுருபங்களும் இவ்விடத்தை அவங்கரிப்பது மாத்திரமல்ல, இது செபத் தலம் என்பதையும் நினைவுட்டுகின்றன.

கியோமார் மேற்றிராணியார் ஐயைந்து ஆண்டு களுக்கு மேலாக அரியசேவை திறப்படப் புரிந்த பின் யாழிப்பாண மேற்றிராசனப் பொறுப்பையும், மடுத்தலத் தின் பாதுகாப்பையும் எமிலியானுஸ்பிள்ளை மேற்றிராணியாரிடம் ஒப்படைத்தார். இவருடைய முன்னேற்றமான 'தலைமையில் இலங்கையின் நாற்றிகையிலும் மடுமாதா அதிகமதிகமறியப்பட்டும், நேசிக்கப்பட்டும் வந்ததென்பதற்கும் மடுப்பதி ஸ்ரீலக்காவின் ஞானச்சூரியனுய்த் திகழ்ந்ததென்பதற்கும் ஐயமில்லை. 1973 ம் ஆண்டு தைத்திங்கள் அதி. வந். வ. தியோகுப்பின்னை

ஆண்டகை யாழ். மேற்றிராணியாராகவும் மடுத்திருப் பதியின் பொறுப்பாளராகவும் நியமனம் பெற்றுர்.

11

ஞாபகத்துக்குரிய ஞானக்குறிக்கோள்:—

மடுமாதா முடிகுடல்:

மடுத்தாயாரின் திருச்சகூபத்திற்கு நிரந்தரமான தோர் நிலை கிடைத்து, நாற்றுண்டுகளுச்குப் பின் அதாவது 1924-ல் பரிசுத்த பாப்பரசரின் பேரால் வந்த பிரதி நிதி ஆடம்பர வைபவங்களுடன் அச் சுருபத்திற்கு முடிகுட்டினார். “பரவோகத்திற்கு இப்பால் நாம் காளக்கூடிய அரியதோர் காட்சியையும் அனுபவிக்கக்கூடிய ஆனந்தத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்திருக்கிறோம்” என்று முடிகுட்டு வைபவங்களைக் கண்ட ஓர் சாட்சி கூறியிருக்கிறது.

பரிசுத்த பாப்பாண்டவர் பதினேராம்பத்திநாதரின் பிரதிநிதியாக கொழும்பு அதிமேற்றிராணியாரான ஆசா. குடேற் ஆண்டகை 1924-ம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் ஒன்றில் மடுவில் வந்திருங்கினார். குருமாரும் விசவாசிகளும் அணிவகுத்து நின்று அவரை வரவேற்றிருக்கள். பாப்பரசரையே கெளரவப்படுத்த எண்ணிய விசவாசிகள் அவரது பிரதிநிதியை இதற்கென்றமைத்த பல்லக்கில் ஏற்றி மேல்நாட்டு கீழ்நாட்டு வாத்திய வரிசைகளுடன் கோவிலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள்.

பிரதான பீடத்தில் மாதாவின் சிரசிலும், திரு மகாரின் சிரசிலும் சூடவென்று சித்தஞ் செய்யப்பட்ட சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் வைரக்கற்கள் பதித்த இருதங்க முடிகளை மந்திரித்தார்.

திருநாட் தினத்தன்று யாழ்ப்பாளை மேற்றிராணியாரான கியோமர் ஆண்டவர் அவர்கள் ஆடம்பரபாடற் பூசை நிறைவேற்றினார்கள். அவ்வமையம் தூத்துக்குடி மேற்றிராணியாரான வந். ரேஷ் ஆண்டவரவர்கள் முசுகுவைகளும்மைந்த அமிர்த மாரியான பிரசங்கங்கு செய்தார்கள். பாப்பரசரின் பிரதிநிதி கூடி நின்ற பக்தகோடு

கருக்கு இச்சுபநினத்தின் கருத்தை விளக்கியின் மகுடாபிஷேகத்தை ஆரம்பித்தார். சனத்திரளிடையே செப் ஹைக்கள் எழுந்தன: பின்பு அமைதி நிலவியது. இலங்கையின் நாணுபக்கங்களிலுமிருந்து வந்த 150,000 சனங்கள் இவைகொட்டாமற் பார்த்து நிற்க, சகலமேற்றிரா. சனங்களிலுமிருந்து வந்த 50 குருமார் புடைகுழ நான்கு மேற்றிராணிமார் துணைபுரிய செப் வேண்டுதல் செய்து பதிஞாராம் பத்திநாத பாப்புவின் பேரால், அவருடைய பிரதிநிதி முழுமாதாவின் திருச்சருபத்திற்கு முடிகுட்டினார், மணிகள் ஆர்ப்பரித்தன: பிரங்கிகள் முழுங்கின: துப்பாக்கிகள் அதிர்ந்தன. இலங்கைக் கத்தோவிக்க மக்களின் இதயங்கள், விசுவாசம், நேசம், நன்றித்துதி முதலிய உணர்ச்சிகளால் நிறைந்தன.

ஆலய அபிஷேகம் :

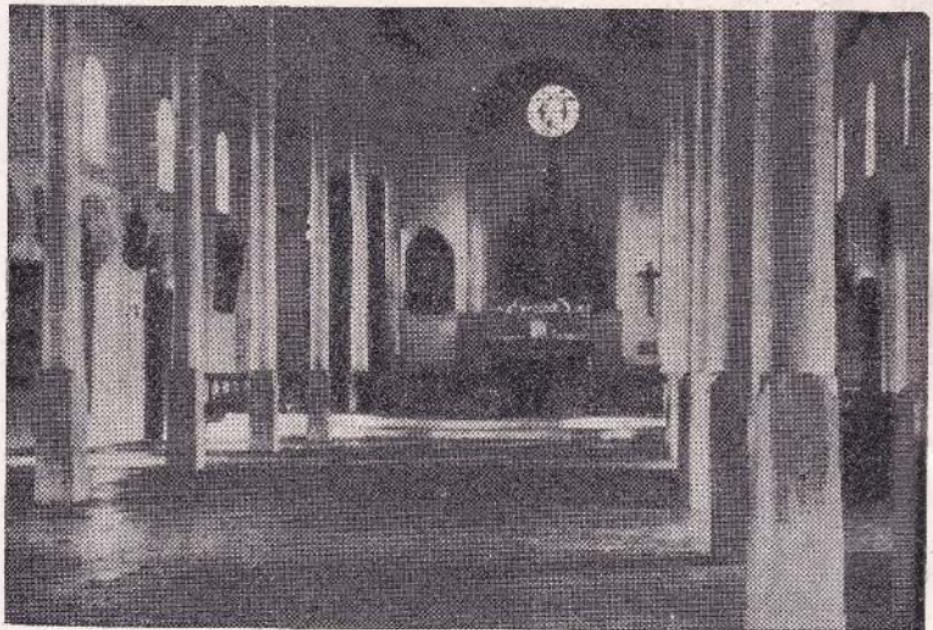
1944-ம் ஆண்டு யுத்தகாலமாயிருந்தபோதிலும் மடுசெபமாலை மாதாவின் ஆலய அபிஷேகம் வெகுபத்தி விமரிசையாக நடந்தது. அதற்கு ஆயத்தமாக முன்னிருந்த மாப்பீட்த்திற்குப் பதிலர்ய சலவைக்கற்பிடம் அமைத்து, பிடத்தளத்திலும் வெள்ளையும் நீலமுமான சலவைக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டன. பிரயாண வசதியீனங்கள் பல இருந்தும் கானகத்திலுள்ள இப்புனித தலத்தை நாடித்தங்கள் தாயாரைச் சந்திக்கவும் அவவுடைய ஆலயத்தைக் கேவலுக்குப் பிரதிஷ்டை பண்ணவும் 30,000 சனங்களுக்கு மேல் வந்தார்கள். ஆனி இருபத்தைந்தில் முப்பது குருமார் துணைபுரிய வந். கியோமார் ஆண்டவர் ஆலயத்தையும், பலிபீடத்தையும் அபிஷேகஞ்சேய்தார். இப்புனித இடத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் செபமாலைத் தாயார் இலங்கையின் சகலபகுதிகளிலுமிருள்ள தமது பிள்ளைகளுக்குச் சகல வரங்களையும் அதிகமதிகமாய் வழங்கிக்கொண்டே வருகிறார்.

மகாசற்றுப் பிரகாரம்:

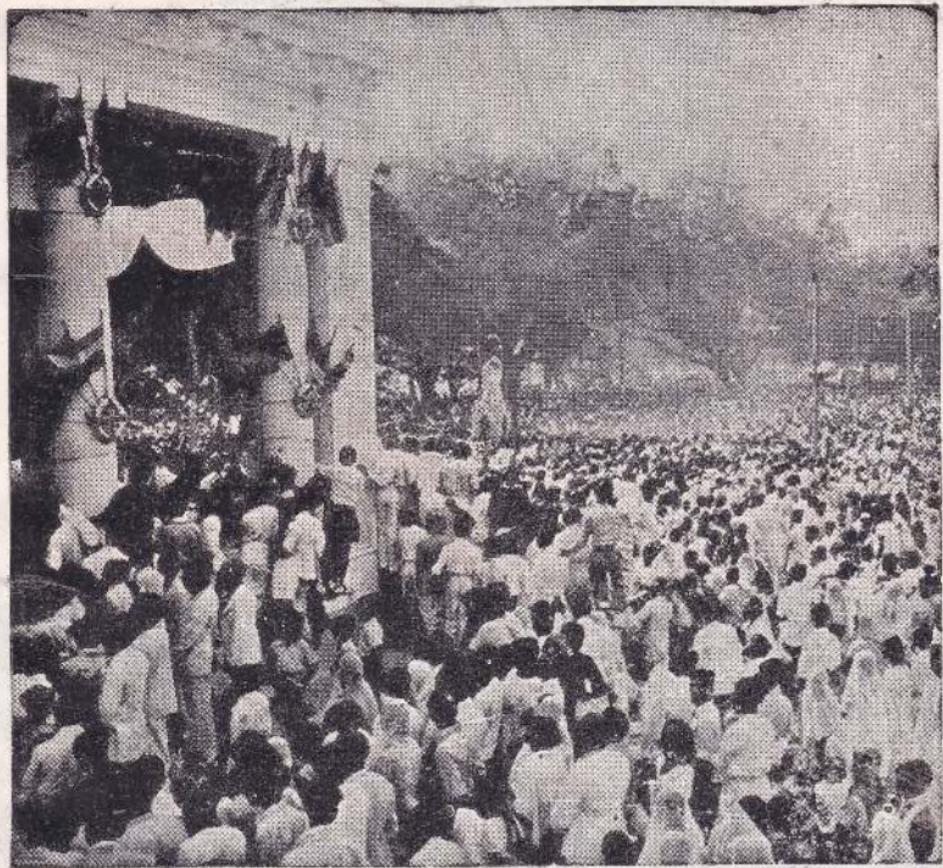
அமலோற்பவ மரியநாயகி சபைக்குருமார் இலங்கைக்கு வந்த நூற்றுண்டு விழாவைக் கொட்டாடும் நோக்கமாக முழுமாதாவின் திருச்சருபத்தைத் தபச்சற்

கோயில்

பூங்க வைக்கும் அடுத்தார்

சுற்றுப்பிரகாரம் நடைபெறுகிறது

வாய்மொழி கலை வளர்ச்சியின்மீது

சுற்றும்பிரகாரம் திரும்பிவதும் பொழுது

பாத்திரிகர்களின் ஒரு பகுதி யினர்

ரூப்பிரகாரமாக யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனத்திலுள்ள ஒவ்வொரு விசாரணைப் பங்கிற்கும் கொண் டு செல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டார், கியோமார் மேற்றிராணியார். இது ஓர் வெற்றி ஊர்வலமாக வல்ல பூரண கத்தோலிக்க சிவியத்திற்கு ஓர் அழைப்பாகவிருந்தது. இதில் கண்ணியரியானோ பிரசங்கி. ஒவ்வொரு விசாரணைப்பங்கும் இதற்குத் திரி தினங்களாகச் செய்தப்பங்களை அனுசரிக்க வேண்டியிருந்தது. திருச்சுருபவருடையானது மனந்திரும்புதலுக்கும் அதிகமான ஞானச் சிவியத்திற்கும் தருணமாகியது. இந்தச் சுற்றுப்பிரகாரம் பங்குனி 18-ந் திகதிதொடக்கம் வெகாசி 10-ந் திகதிவரையும் நடந்தேறியது. இந்த ஐம்பது நாட்களிலும் மடுமாதா ஆயிரங்காத வழி நடந்து எண்பது பங்குகளைத் தரிசித்தார். ஒவ்வொரு மீசாமிதுமுள்ள அவவுடைய ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகள் அவவுடைய வரவை எதிர்பார்த்து அரைவாசித் தூரம் முன் சென்று சந்தித்து அழைத்து வந்தார்கள். பிரசமயத்துவர்கள் கிறீஸ்தவர்களுடன் போட்டியிட்டு ஆனந்தம் பொங்க ரைவேற்றார்கள். மாதாவின் மைந்தர் தம் அண்ணையரைப் பத்திப் பரவசத்துடனும் குதாகலம் நிறைந்த ஆவலுடனும் வரவேற்றார்கள். இந்தச் சுற்றுப் பிரகாரத்தின்போது காத்திராத விதமாய் நடந்தேறிய ஆச்சரியமர்ன மனந்திரும்புதல்கள் அற்புதமானவையே. மாதா தம் மக்களுக்கு மடை திறந்து விட்டதுபோலச் சொற்றத்தருளிய ஞானவரங்களின் எண்ணிக்கையை ஆக்கும் மூருக்களே அறிவர். ஐம்பத்தோராயிரத்து ஐந்நூறு பக்கியுள்ள கத்தோலிக்கார் தங்களைத் தேவதாயாருக்குக் காணிக்கையாக்கினார்கள். அக்காணிக்கைப் பத்திரங்கள் மடுமாதாவின் பாதத்திலேயே சேமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தபச் சுற்றுப்பிரகாரத்தின்போது மாதா சுருபத்திற்கு முன் சென்ற திருச்சிலுவைச் சுருபழும் அதற்கருகேயிருக்கிறது.

மகுடாபிழைக் கெள்ளிவிழா :

மகுதமடுத் தாயாருக்கு முடிகுட்டிய இருபத்தைந்தாம் வருடம் 1919-ல் நிறைவெற்றது. அதே வருடத்திற்கு முன் சென்ற திருச்சிலுவைச் சுருபழும் அதற்கருகேயிருக்கிறது.

தில் கியோமார் ஆண்டவர் யாழிப்பான் மேற்றிராணியாராக அபிஷேகம் பெற்ற வெள்ளி விழாவும் நிகழ்ந்தது. தேவ தாயாரையும், தங்கள் நேச ஆயரையும், சங்கிக்கு மாறு 150,000 சனங்கள் மடுவில் வந்து கூடினர். கொழும்பு அதிமேற்றிராணியாரும், இலங்கையின் மற்ற மேற்றிராணிமாரும், இவ்வைபவத்திற்குச் சமுகந்தந் தார்கள். மாதாவை மத்திய தானமாகக் கொண்டு இரவு பத்துமணி தொடக்கம் இரண்டு மணி வரையும் சிங்களத்திலும், தமிழிலும் நடந்த வேண்டுதல்களில் 50,000 யாத்திரிகள் கலந்து கொண்டனர். இவ் வைப வங்களுக்கு முடி கூட்டுவதுபோல மடுப்பதி வீதிகளில் ஹடே நடந்தேறிய சுற்றுப்பிரகாரத்தின்போது அவருடைய மக்கள் அவரை வாயார் வாழ்த்தி நெஞ்சாரத்து தித்ததைக் கண்டோரும், பாக்கள் பாடிக் களித்ததைக் கண்டோரும் அது இராக்கிளியான முமாதாவின் வெற்றிப் பரிவாரமென்று கூறினர்.

மகுபாபிஷேகப் போன்றியா:

மடு அண்ணையின் மகுடாபிஷேகப் போன் விழாவில் யாழி. மேற்றிராசனக் கத்தோலிக்கர் அணைவரும் பங்கு பற்றும் பொருட்டு மடு அண்ணையின் திருச்சக்ருபம் இரண்டாவது தடவையாக இம் மேற்றிராசனத்தின் எல்லா விசாரணைப் பங்குகளுக்கும் 1974-ம் ஆண்டு ஆடித்தின்கள் 2-ம் திகதிக்கு முன்னர் திருப்பவனியாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. பரிசுத்த தந்தையால் புனித ஆண்டிற்காகத் (1975ம் ஆண்டு) உதவிந்தெடுக்கப்பட்ட “ஸ்ரீப் புரவாகுதலும் கிறிஸ்தவ வாழ்வைப் புதுப்பித்தலும்” என்ற மையக்கருத்தே இத்திருப்பவனிக்கும் அச்சாரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இப்பவனியானது மேற்படி கருத்தை நிறைவுசெய்யும் ஓர் சாதனமாக அமையும் விதத்தில் நடந்தேறியது. அண்ணையின் திருச்சக்ருபம் ஒவ்வொரு பங்கிலும் தரித்திருந்த கால எல்லையானது அறிவுரைகள், சிந்தனைத்தெளிவு, ஒப்புரவாதல், நற்கருணை வழிபாடு, அண்ணைக்குக் கூட்டுவழிபாடு முதலிய வற்றுல் நிறைவு செய்யப்பட்டது அண்ணையின் திருப்பவனியானது யாழி. மேற்றிராசனமெங்கிலும் ஓர் உணரத்தக்க உளமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

இம்மகுடாபிளேக்ப் பொன்விழா மடுத்தாயாரின் திருப்பதியில் 1974-ம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 2-ம் நாள் கொழும்பு அதிமேற்றிராணியாரும், ஆயர் குழுவின் தலைவருமாகிய மகாமேன்மை தங்கிய கர்த்தினால் தோயஸ் கூறே ஆண்டகை அவர்களின் தலைமையில் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

:||

ஓயாத பிரசாத மாரி

சத்தியத்தைத் தேடுவர்க்கு வெளிச்சம்;

மடுவைத் தரிசித்த திருச்சபைப் பிரபுக்கள் ஸிலர் கருவேகரன் மடுப்பதியை ஓர் விசேஷித்த தலமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார் என்றும், இவங்கை முழுவதையும் சத்திய மறையாகிய பட்டிக்குள் கொண்டுவருவதற்கு மடுமாதா காரணராகின்றனர் என்றும் கருதுகிறார்கள். வருடாந்த பிரதமோற்சவத்தின் போது கத்தோலிக்க யாத்திரிகளுடன் அநேக பிறசமய யாத்திரிகளும் வருகின்றனர். சத்தியவேத போதனைகளை நன்மனமுள்ளோருக்குப் படிப்பிக்க இதுவோர் தகுந்த சந்தர்ப்பமாகின் ரது.

பாவிகளின் தஞ்சம் :

கத்தோலிக்கர் ஆயிரக்கணக்கில் மடுப்பதிக்குவந்து கூடுவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் யாதெனில் இவ்விடத்தில் தாயார் அதிகமாகப் “பாவிச ஞக்கு அடைக்கல மும்” “கிறீஸ்தவர்களுக்குத் தஞ்சமுமாய்த்” தமிழை காண்பிப்பதினுலேயாம் எனின் யிகையாகாது.

தேவதாயாரின் வல்லபழுள்ள மன்றாட்டினால் பத்தியுள்ள யாத்திரியானவன் தன் ஆத்துமத்தின் உண்மையான நிலைபரத்தை அறியவும், அறிந்து தன் சீவியத்தை மாற்றிக் கொள்ளவும், தேவையான வரங்களையடைந்து கொள்கிறுன். பாவசங்கீர்த்தனம் செய்யும் பொழுதே தேவதாயார் இச்சகாயங்களை அருஞ்சிறுர். அநேககால

மாகத் தம்முடைய ஊரிலுள்ள விசாரணைப் பங்கிலே பாவசங்கிர்த்தனஞ்செய்யாதவர்கள்கூட மடுத்தாயாரின் திருப்பதியிலே மனம்மாறி, நல்ல பாவசங்கிர்த்தனஞ்செய்து நல்லொழுக்கமுள்ள சீவியத்தைத் தொடக்குகிறார்கள்.

இதற்கேற்ற வசதிகளை உண்டாக்கும் பொருட்டு யேசுதாதர் தமது கரங்களை விரித்து, “வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே வாருங்கள்” என்று அனைவரையும் அழைக்கும் பாவனையாக ஓர் சுருபம் மத்திய தானத் தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மண்டபம் ஒன்று இருக்கிறது. திருநாட்காலங்களில் காலை (எட்டு மணி) தொடக்கம் மாலையாகும் வரையும் பாவசங்கிர்த்தனங்கேட்கவேண்டும் அதேக் குருமார் இம்மண்டபத்தின் இரு பக்கங்களிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள பாவசங்கிர்த்தனக் கதிரைகளில் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

கஸ்திப் படுவோருக்குத் தேறுதல் :

மடுப்பதியில் சத்திய வேத வெளிச்சத்தையடைந்த வர்கள் நூற்றுக்கணக்கென்றும், வேத ஒழுக்கத்தைத் திரும்பவும் கைக்கொள்ளத் தொடங்கும் ஊதாரிகள் ஆயிரக்கணக்கென்றும் சொன்னால், குணமடைந்து ஆறு தல் பெற்றுத் திரும்பும் வியாதிஸ்தரும் துணப்பபடுவோரும், விதவைகளும், அனுதைகளும், மூக்கயர் அந்தகர் மலடரும் பதினூயிரக்கணக்காம். மடுத்தாயார் “வியாதிக்காரருக்கு ஆரோக்கியமும்” கஸ்திப்படுவோருக்குத் தேற்றரவு தரும் மாதாவின் பாதத்தில் நெடுநேரமாக இருந்து செபிப்பார்கள். தங்கள் கவலையை உரத்த சத்த மாய் எடுத்துரைப்பர், ஒரு சிலர்; கரங்களை நீட்டிக் கலிவு நிறைந்த பார்வையுள்ள திருச்சுருபத்தின் முகத் தை இமை கொட்டாமல் நோக்கிய வண்ணம், அலையும் கணவனே அன்றேல் கெட்டுப்போன குமாரனே திரும்பி வரவேண்டுமென்று ஆவல் காட்டி நிற்பர் வேறுசிலர் வீவாக்மாகி அதேக் ஆண்டுகள் சென்றும் வீட்டுக்கு அழுகு கொடுக்கும் புத்திரசந்தானமில்லாததால் அதை

இரப்பவரும் உள்ளர். தங்கள் மனதில் நிறைத்திருக்கும் கவலைகளின் பாரத்தை எடுத்துரைக்க நாவெழாயல் இரக்கத்தைக் கெஞ்சும் பாவணையாய் மாதாவின் முகத் தையே காணுவதுபோல் சுருபத்தைப் பாரத்துக்கொண் சிருப்பர் சிலர். அவர்கள் கண்களிலிருந்து வழிந்தோடும் கண்ணீர் ததாரைகள் உரைக்கும் கவலைகள் வேறு. தாயைத் தஞ்சமென்றடைந்தோர் தம் கவலைகள் தீரா மற்போனதுமுண்டோ? மாதா பீடத்தின் முன்னென்ற யும் ஆயிரக்கணக்கான மெழுகுவர்த்தியினதும், பொன் அல்லது வெள்ளியில் செய்து கோவிலில் காணிக்கை வைக் கப்படும் தொட்டிலும் பாலனும், கண்மடல், காது முத விய அவயவங்களினதும், நெற்கதிர், தென்னம்பிள்ளை ஆதியாய் பொருட்களினதும் கருத்தென்ன? இரக்கும் கைகளும், கெஞ்சும் கண்களும் தாம் கேட்டதை மடுத் தாயார் தவருது அனுகூலமாக்குகிறூர் என்பதன்றே.

கிறீஸ்துவ ஜியியத்தின் கக்தி நிலையம் :

கண்பெற்ற முகம்போல் அடர்ந்த காணகத்தின் மத் தியில் நந்தாவனம் போன்றமைந்திருக்கும் மடுப்பதியின் பசும்புற்றறையிலும், தன் நிழல் கொடுக்கும் வானளா விய விருட்சங்களின் கீழும் திருவிழாக்காலங்களில் திரளான மக்கள் தங்குவார். பருத்தித்துறையிலிருந்து காலி வரையிலும் கோணேசர் மலையிலிருந்து கொழும்பு மாநகரம் வரையும் இருக்கும் மாதாவின் பிள்ளைகளும் சன நெருக்கமுள்ள இலங்கையின் மேல் மாகாண கரைப் பாகங்களிலிருப்பவரும், கூட கோபுரங்கள் போன்ற மலைகளையும், செழிப்புள்ள கணவாய்களையும் கொண்ட மத்திய மாகாணங்களிலிருப்போருமான மரியாயின் மைந்தர் வந்து கூடுவார்கள். இவர்கள் இங்கு வருவது உல்லாசப் பொழுதுபோக்குவதற்கல்ல. ஏனெனில் மடுப்பதி யில் எங்கு திரும்பினாலும் செபவோசை ஒவித்துக்கொண் டேயிருக்கும்; அல்லும், பகலும் திருநாள் நடந்துகொண் டிருக்கும். நாடோறும் மாதாவின் பீடத்தின் முன்னே நற்கருணை நாதரின் சிற்றுவயத்துக்கேலா, விழுதுகளிக்கேலா வேண்டுதல்கள் குறையாது. திருச்சேத்திரத்தில் பிரசங்கபோதனைக்கேட்டு மாலையில் செபமாலை, தேவ

நற்கருணை ஆசிர்வாதத்திற் பங்குபற்றி, காலைப் பூசைப் பளிக்குச் சமுகம் கொடுத்து ஆலய முன்றிலில் நடந்தே ரும் ஆராதனைகளில் எம் மன்டபமும் அடக்கமுடியாத சனத்திரள் கோயிலின் முன்னுள்ள மைதானத்திலிருந்து கலந்து கொண்டு, கியூ வரிசையில் நெடுநேரம் காத்தி ருந்து சற்பிரசாதமுட்கொண்டு வருவார் யார்? மடுமா தாவிடம் வரம் கேட்க வந்து கூடும் யாத்திரிகளால்லால் வேறுவிடார்.

மடுப்பதியில் உத்தம கிறீஸ்தவர்களாய் ஒழுகிச் செபமென்னும் தூய காற்றைச் கவாசித்த பின்னர், தேவ திரவிய அனுமானங்களைப் பக்தி பக்குவங்களுடன் கைக் கொண்டு பின்பு, வீடுதிரும்பும் யாத்திரிகள் மடுத் தாயார் பாதத்தில் தேடியடைந்த வீசவாசத்தையும் வேதப் பற்றுதலையும் தாம் சென்றவிடமெல்லாம் செறி யச் செய்வார்கள். இலங்கையில் கத்தோலிக்க பரிமளம் கமமுமிடம் மடுப்பதி; ஞானச் சீவியம் தேங்கி வழியும் தடாகம் மடுப்பதி. இப்பதிக்கு வரும் மக்கள் அதனைப் பருகுவது மாத்திரமல்ல இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் அதனைக் கொண்டு செல்லுகிறார்கள். ஞானச்சக்தி யாய்த் திகழும் மடுப்பதி தன்னகத்தே வரும் யாத்திரி கள் மூலமாக இச்சக்தியை இலங்கையின் நானுபக்கங்களிலும் பரப்பி வருகின்றது.

VI

மருத மடுவில் ஓர் நாள்

அதிகாலை கிழக்கு வெளிக்கும் நேரம் தொடக்கம் இரா நான்கு சாமம் வரைக்கும் யாத்திரிகள் மடுப் பதிக்கு வந்து சரிந்து கொண்டேயிருப்பார்கள். மோட்டார் வாகனங்களிலும், புகையிரதத்திலும், மாட்டு வண்டிகளிலும், சைக்கிளிலும், கால்நடையாயும் யாத்திரிகள் வந்து சேருவார்கள். அதோ தெரிகிறவர்கள் ஒரு குடும்பத்திற்குச் சேர்ந்தவர்கள்; அங்கு ஒரு தாய் தன்கைக்குழந்தையுடன் வந்திருக்கிறார்கள். கந்தை உடுத்திக்

கையில் பொல்லுண்டி நிற்பவன் அவர்கள் ஊருக்குச் சேர்ந்தவன். முந்தியவர்களின் உதவியுடன் இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறோன். அதோ வருகிற மோட்டார் வொறியில் வருகிறவர்கள் தேவதாயார் பேரில் பண்பாடிட் கொண்டும், செபித்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள். அவர்கள் வந்த வழி முழுவதும் “ஆவே ஆவே மரியா” “வாழ்க வாழ்க மரியே” என்று பாடிக்கொண்டும் செபமாலை செபித்துக்கொண்டும் வந்தவர்கள். இவர்கள் செல்லும் உடையவர்கள்லர். ஆயினும் மடுமாதாவைக் காணவேண்டுமென்ற ஆசையுடன் தங்கள் நாளாந்த செலவிற் சொற்பத்தைச் சேமித்து வைத்திருந்தவர்கள். வருபவர்களிற் சிலர் தாங்கள் ஏற்கனவே கேட்டுப்பெற்ற விடுகளிற் தங்குவார்கள்; வேறு சிலர் கிடுகால் வேய்ந்த குடிசைகளிற் தங்குவார்கள். அதிகப்பற்றானால் நிழல் மரங்களின் கீழ் மரக்கொப்புகளால் விடுதிகளை அமைப்பார்கள். மடுப்பதியைச் சுற்றிவரக் காலியான ஒரு குழி நிலம் கூடக் காண்பதறிது.

காலை ஐந்து மணியானதும் திரிகாலை மணியடிக்கும் விடுதிகள் தோறும் கேட்கும்படி ஓலி பெருக்கி மூலம் காலைச் செபம் சொல்லப்படும். யாத்திரிகள் தங்கள் படுக்கையை விட்டுப் பரபரப்புடன் எழுந்து அவ்விடத் திலையே முழந்தாளிட்டுக் காலைச் செபம் ஒதுவர்.

ஐந்தரை மணிக்கெல்லாம் திருப்பலிப் பூசை தொடங்கித் தொடர்பாக ஏழரை மணிவரையும் நடந்தே ரும். கோவிலிலும், சிற்றுலயங்களிலும் ஐம்பது குருமார் திருப்பலியை ஒப்புக் கொடுப்பார்கள். இந்நேரம் யாத்திரிகள் கோவிலிலும், சிற்றுலயங்களிலும் நிறைந்து நின்று திவ்விய பூசை கண்டு திருவிருந்தருந்துவார்கள். ஒரு தொகையான குருமார் தேவநற்கருணையைப் பகிர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

பாவசங்கிர்த்தனம் காலை 8 மணி தொடக்கம் 12 மணி வரையிலும், பின்னேரம் 3 மணி தொடக்கம் 7 மணி வரையிலும் கேட்கப்படும். இதற்கென்று இரண்டு பெரிய மண்டபங்களுண்டு. (இது யாத்திரை

யின் கஷ்டமான கட்டமாயிருந்தாலும் அதி ஆறுதலான தாகும்) இவ்வேளையிற்தான் கருங்கல்லிலும் கடிய இருதயங்களை மடுத்தாயார் மெழுகுபோல இளக்கச் செய்கிறென்று அறியலாம். ஒவ்வொரு பாவசங்கீர்த்தனத் தட்டியைச் சூழ என்னிட இடமின்றிச் சனம் நிறைந்து போயிருக்கும். திருவீழாவின் கடைசி இண்டு நாட்களி லும் நடுச்சாமம் வரையும் பாவசங்கீர்த்தனம் கேட்கப்படுகிறதைக் காணலாம்.

காலை ஒன்பத்தரை மணிக்குத் தமிழ் யாத்திரிகள் கோவிலில் காரணிக்க விளக்கக்குத்துடன் செபமாலை செபிப்பர்; இப்படியே சிங்களம் பேசும் யாத்திரிகள் பின்னேரம் மூன்றாறை மணிக்குச் செபமாலையைத் தியானிப்பார்கள்.

இடைவேளைகளில் யாத்திரிகள் தண்ணீர் நிறைந்திருக்கும் தொட்டிகளில் ஸ்நானங்கு செய்வார். உணவுப் பொருட்களை இதற்கென்றிருக்கும் கடைகளில் விலைக்கு வாங்கித் தமது போசனத்தைச் சித்தஞ்சு செய்வார். அன்றேல் இளைப்பாற்றியாக குளக்கட்டில் உலாவி வருவார். இனபந்துகளுக்கு சமாச்சாரம் ஞாபகார்த்தங்களனுப்ப மடுப்பதியில் தபால் தந்தி வசதிகளுண்டு. ஆயின் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுவந்தவர்கள் என்ன நோக்கத்துக்காக இக்கானகத்துக்கு வந்தார்கள்? மார்தாவைத் தேடியல் வல்வா? ஆகையால் அதிகப்பற்றுஞேர் இடை நேரங்களிலும் தங்கள் குறைகளை அண்ணே மரியிடம் எடுத்துரைத்துக் கோவிலில் செபித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள். தாங்கள் கேட்கவந்த பேருதவியை மேலும் மேலும் வற புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டேயிருப்பார்கள்; நேர்த்திகளைப் புதுப்பிப்பார்கள்; அன்றேல் நற்கருணை நாதரைச் சந்தித்து திருமணித்தியாலம் செய்வார்கள்; நூற்றைம் பத்து மூன்று மணிச் செபம் திரும்பவும் செபிப்பார்கள்.

மாலை ஆற்றை மணிக்கு நவநாள் ஆராதைக்கு யாத்திரிகளைக் கோவில் மணிகள் அழைக்கும். மண்டபத்திலிருந்து முற்றவெளியைப் பார்த்தால் ஆனந்தமான காட்சியொன்றைக் காணலாம். முற்றவெளி முழுவதும் செபம் செய்யும் யாத்திரிகளால் நிறைந்து இருக்கும்.

ஒவிபெருக்கி மூலம் ஒரு குருவானவர் முதலோத ஒரே வாயாய் முப்பதினுயிரம் பேர் மறுமொழி சொல்லுவார்கள். கல்லும் கரையும் பிரசங்கங்கள் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் நடக்கும். மாதாவின் பேரால் உத்தம கிறிஸ்தவ சீவியத்தை அனுசரிக்கும் படியும். தேவதிரவிய அனுமானங்களைக் கைக்கொள்ளும் படியும் அழைக்கப் படுவார்கள்; மண்டபத்தில் சற்பிரசாத ஆசீர்வாதம் அருள்ப்படும். குருவானவர் விசவாசிகளை ஆசிந்ரால் மந்திரிக்கும் பொழுது அனைவரும் “வாழ்க வாழ்க” என்று மாதாவை வாழ்த்தும் கிதம் யாவர் மனதையும் ஆனந்த சாகரத்தில் அமிழ்ந்தச் செய்யும். கோவிலில் ருந்து ஹார்த்து கெபிவரை மெழுகுவர்த்திச் சுற்றுப் பிரகாரத்துடன் இவ்வாராதனை முடிவு பெறும். மாலைச் செபம் அன்றைய ஆராதனைகளுக்கு முடிவு கூறும். சில வேளைகளில் மாலை 9-30 மணி தொடக்கம் இரா ஆராதனையும் நடைபெறும்.

திரு நாட்களின்போது திருச்சபையின் ஆடம்பர வைபவச் சிறப்புகளைக் காணலாம். மேற் றிராணியார் மாலை ஆராதனைக்கும் அடுத்த நாட் காலை பாடற பூசைக்கும் தலைமை வகிப்பார். பூசை முடிவுற்றதும் மாதாவின் அலங்காரச் சுற்றுப் பிரகாரம் மடுப்பதியை வலம்வரும். இவ்வாராதனைக் காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ்ந்து இது பூலோங் மோட்சமென்று மயங்காதாயில்லை. இந்த மங்களாகரமான பவனி யாவர் மனத்யையும் கவர ந்து பசுமரத்தாணி போல் பதிந்து கொள்ளும். இவ்வித ஆடம்பரங்களை வேறெல்லிடத்திலேனும் காண்டலரிது.

பதியை விட்டு விடை பெறும் வேளை வரும். நாலை ந்து நாட்களாக மாதாவின் பதியிலிருந்து அமைதியை ஆனந்தமும் நிறைந்து, தேவாமிர்தத்தை நுகர்ந்த யாத்திரிகள், மாதாவின் பாதத்திலமர்ந்து அவரின் முகத் திற் பூத்த புன்னக்கையையும் பருகியிருக்கிறார்கள். திருத்

தரிசனையடைந்திருக்கிறார்கள். கவலை குறுக்கிடாத பேரின்பம் பொலிந்த நாட்கள் இந்நாட்கள். ஆயினும் பிரிய வேண்டும். அகையால் அதற்குமுன் கடைசியாய் ஒரு பெமாலை சொல்லிக் கடைசி நேரத்தி செலுத்தி மெழுகுதிரி கொழுத்தி அன்னையாரைக் கடைசியாய் ஒரு முறை தரிசித்து “திரும்பிவர வரத்தாரும்” என்று சொல்லி விடைபெற்று தாம் வந்த காரிலோ, வேறு வாகனத்திலோ ஏறுவார்கள். வாகனங்களை ஒரு குரவர் ஆசிர்வதிப்பார். எல்லாரும் புறப்பட ஆயத்தம். கண்களில் நீர்ப்பெருகும்; பெருமுச்செழும். செபமாலைகள் கழுத்தில் தொங்கும். சிறுவர் “ஆவே ஆவே” என்று கீதம் பாடத் தொடங்குவார். இக்கீதத் தாளத்துடன் இசையாகனம் ஆடி நகரும். ஆயினும் மக்களின் இருதயம் மடுமாதாவின் பாதத்திலேயே இருக்கும்.

வருடந்தோறும் நடக்கும் திருநாட்களின் அட்டவணை

தேவதாயாரின் பிரதான திருநாட்கள் மடுப்பதியில் நவதின ஆராதனைகளுடன் கொண்டாடப்படும்

ஈத மாதம் 1-ந் திகதி

மாசி மாதம் 2-ந் திகதி

பங்குனி மாதம் 10-ந் திகதி

பரிசுத்தவார ஞானெடுக்கம் பெரிய வியாழன் தொடக்கம் உயிர்த்த ஞாயிறு காலை வரையும் நடைபெறும்.

வைகாசி மாதம் முதலாம் ஞாயிறு

ஆடி .. 2-ந் திகதி

ஆவணி .. 15-ந் திகதி

பூரட்டாதி .. 8-ந் திகதி

ஐப்பசி .. 3-ந் திகதி மடுக்கோவில் பெயர்
கொண்ட திருநாள்

மார்கழி .. 8-ந் திகதி

முக்கிய கவனிப்பு!— 1 மடுப்பதி பரிபாலன குருவான்
 வர் எப்போதும் அப்பதியிலிரு
 ப்பார்
 2 நாடோறும் பூசை காலை 6 மணி
 3 ஞாயிறு பூசை காலை 6-30 மணி
 4 ஒவ்வொரு நாளும் மாலை 5-30
 மணிக் மடுரோட் புகைரதஸ்தா
 னத்திலிருந்து மடுப்பதிக்கு பஸ்
 இருக்கும். அது திரும்பவும் மடுப்
 பதியிலிருந்து மடு ரேட்டுக்கு
 காலை 6-30 மணியளவில் புறப்
 படும்.

விபரங்களுக்கு ஸ்ரீகண்ட முதவரிக்கு எழுதவும்;
 மடுப்பதி பரிபாலன சவாமிகள்,
 மடுக்கோயில்.

REV. FR. ADMINISTRATOR,
 Madhu Church P. O.

மருதமடுச் செபமாலை மாதா கோயிலின் வண. பங்குச் சவாமி
 அவர்களுக்காக, யாற். கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

ମୁଖ୍ୟ ପରିବାର କାହାରେ ଥିଲା ? — ତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା

ମୁଖ୍ୟ ୩ ମୁଖ୍ୟ କାହାରେ ଥିଲା ? — କିମ୍ବା
ମୁଖ୍ୟ ୧-୨ ମୁଖ୍ୟ କାହାରେ ଥିଲା ?
ମୁଖ୍ୟ ୩ ମୁଖ୍ୟ କାହାରେ ଥିଲା ? — କିମ୍ବା
ମୁଖ୍ୟ ୩ ମୁଖ୍ୟ କାହାରେ ଥିଲା ? — କିମ୍ବା
ମୁଖ୍ୟ ୩ ମୁଖ୍ୟ କାହାରେ ଥିଲା ? — କିମ୍ବା
ମୁଖ୍ୟ ୩ ମୁଖ୍ୟ କାହାରେ ଥିଲା ? — କିମ୍ବା

୪୧୪. P

